

ELLOP TÁK

A VÖLE ♥
GÉNYEM

KEDVES KÖZÖNSÉGÜNK!

Mikor e műsorfüzetet kézbe veszük, az 1971/72-es színházi évad utolsó bemutatóját látják.

Ismét véget ért egy évad, amely az államosítás után immárom a huszonkettedik volt.

Hagyomány már nálunk, hogy ilyenkor köszönetet mondunk mindazoknak, akik töretlen színházszeretetüket ez évben is bizonyították.

Köszönetet mondunk Vezetőinknek, akik észre vették a színház legégetőbb gondjait és az adott lehetőségek között nem egy esetben segítségére siettek.

Köszönetet mondunk a színház Bérelőinek, akik ebben az évadban is lelkesen támogatták a színház művészi és anyagi célkitűzéseinek megoldását. Köszönetet mondunk Közönségünknek, akik napi jegyeik megváltásával növelték a színház látogatottságát.

Ebben az évadban ünnepeltük a színház fennállásának 75 éves évfordulóját. Mi ebből az alkalomból is igyekeztünk műsortervünket úgy összeállítani, hogy az figyelemmel legyen a közönség különböző jellegű érdeklődésére lehet, hogy ebben a törekvésünkben, illetve e törekvés megvalósításában hibát is követtünk el. Kedves Közönségünk! Higgyék el, ilyenkor is a legjobb szándék vezetett bennünket.

Köszönetet mondunk végül, de nem utolsósorban a színház legáldozatkészebb külső munkatársainak, a Közönségszervezőknek, akik önzetlenül, társadalmi munkában vállalják azt a munkát, amely nélkül a színház ma már jelentős eredményeket felmutatni nem tudna.

Most pedig arra kérjük Önöket, színházszeretetüket őrizzék meg a jövőben is és az 1972/73-as színházi évad megindulásakor a régi szeretettel, de megújult lelkesedéssel minél nagyobb számban keressék fel színházunkat és ezáltal tegyék lehetővé a színház bérlői számának jelentős megnövekedését.

Viszontlátásra!

*Kecskeméti Katona József Színház
Igazgatóság*

KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ, KECSKEMÉT

Írta:

KÖVESDI
NAGY
LAJOS

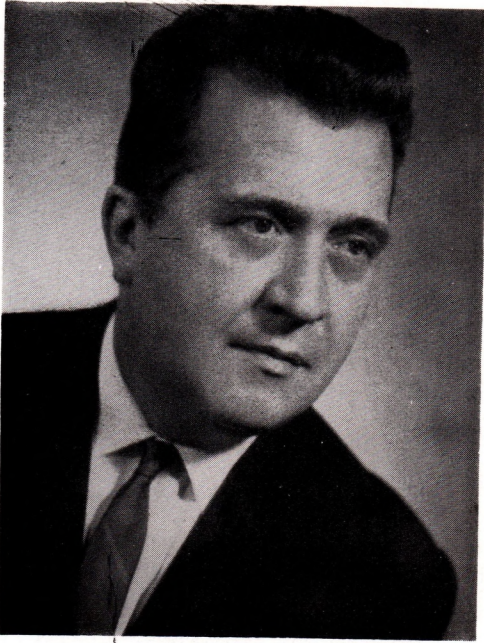
Zene:

NÁDAS
GÁBOR

DALSZÖVEG:

SZENES
IVÁN

ZENÉS
VÍGJÁTÉK
HÁROM
FELVONÁSBAN

KÖVESDI NAGY LAJOS

„Ellopták a vőlegényem” című darabom egy nagy régi szerelem története. Tükrözi a harmincas évek és a mai kor érzelmi világát, erkölcsi felfogását. Tükrözi az idősebb generációét, aki nehezen felejt és bocsát meg, a fiatalokét, akik ma már másként gondolkoznak az életről, a világról és a szerelemről. A történet magja igaz, szereplői ma is élnek. Tekintettel rájuk természetesen nevüket és a foglalkozásukat megváltoztattam. A diákcsínyek javarésze pedig az én életkémből egy darabka. Fogadják olyan szeretettel, amilyen szeretettel én írtam Önöknek. És ha tetszett, akkor tapsoljanak tiszta szívből.

Kövesdi Nagy Lajos

NÁDAS GÁBOR

Gyertek fiúk, adjatok tanácsot...

Gyertek fiúk adjatok tanácsot
Mondjátok meg, hogy szerezzem meg őt!
Nélküle az életemben színtelen a nap,
Minden olyan egysíkú, mint a téglalap.
Nélküle számomra ritka az öröm,
Hát nem csoda, ha állandóan a fejem töröm.
Hát...

Gyertek fiúk adjatok tanácsot
Mondjátok meg, hogy szerezzem meg őt.
Gondoltam, hogy egyszerűen lóra pattanok
megtérfonom a lasszómmal én az ablakot
Elkapom, elrabolom a lovamon,
De Velencében ilyesmire nincs sok alkalom.
Hát...

Gyertek fiúk, adjatok tanácsot
Gondoltam a középkortól leckét veszek és
a poharába kis bájtalt teszek.
Ám az a bájtalt úgy maradna ott,
mert nem szereti ő az italt, csak a konyakot
Hát...

Gyertek fiúk, adjatok tanácsot
Gondoltam, egy szerenáddal megpuhítom én,
Szereztem egy beat-bandát éjnek idején.
Hangszóró harsogott, de ő nem akar,
A számszédok meg elűzték az egész zenekart!
Hát...

Gyertek fiúk, adjatok tanácsot
Gondoltam, hogy Ibusszal a Holdba utazom,
Egyedüli hely, ahol feledni tudom.
Ott lenne súlytalan ez a szerelem,
De egyelőre nincsen meg az úrútlevelem.
Hát...

Gyertek fiúk, adjatok tanácsot
Szinte tébolyba kerget a tény,
Ha még sokáig nem lesz enyém
Félek, kénytelen leszek mást keresni én!

A RENDEZŐ

BOR József

Megkértek, hogy e színházi műsorfüzet részére néhány sorban számoljak be színházi pályafutásom történetéről.

A megtisztelő kérésre az alábbiakat tudom előadni...

Pályám gyerekkori betegség következménye.

A baj úgy kezdődött, hogy szüleim kb. 5 éves koromban színházba vittek.

Furcsa dolgot láttam: felnőtt emberek kifestették magukat — én ezért otthon mindig kikaptam — és j á t - s z o t - t a k .

Felnőtt emberek — szüleim azt mondták, ezek színészek — abból élnek, hogy egész nap j á t s z a n a k . Életre szóló megdöbbenést okozott. Eldöntöttem, hogy: „MI LESZEK, HA NAGY LESZEK?!”

Tíz éves koromban sikerült belekóstolnom a „nagyok játékába”, színházi szerződést kaptam egy gyermekszerepre.

Életemben itt volt a tragikus fordulat. Rájöttem, hogy ott a színpadon nem mindig jóízű a játék, mert lent a nézőtéren ül egy ember, aki állandóan beleszól.

Sőt a játékszabályokat is megváltoztathatja.

— Aki az előbb rabló volt, legyen az a pandúr!

— Az ipi-apacs legyen a szubrett néni „túloldalán”! — és odafönn mindenki megpróbált úgy játszani, ahogy ő akarta. Azután a színpad mögött a színészekről meghallottam, hogy a nézőtéren ülő titokzatos, nagyhangú ember:

— Azahülyerendező!

Megszületett a rögeszmém:

— Azahülyerendező leszek!

Ezt többé senkinek sem sikerült kivennie a fejből.

Azt mondtam: ha törik, ha szakad, én megpróbálom! Így is lett: tört és szakadt.

De én nem hagytam magam.

Első kísérletemet ezelőtt 12 évvel Békéscsabán hajtottam végre, majd több követte.

Tíz évig Szolnokon próbálkoztam — direkt a könnyű műfajban, hátha úgy könnyebb.

Megdöbentő! A könnyű műfaj nehéz... pláne annak, aki csinálja. Járom az ország színházait, városról városra és próbálkozom újra és újra. Sőt, néha a határokon túl is.

Mindig újra kezdem, most itt, Kecskeméten.

Kedves Kecskeméti Közönség, próbálkozásomhoz előre is szíves megértésüket kérem — egyszer majdcsak sikerül!

Bor József

aki rendező akar lenni

Bemutató előadás

1972. június 2-án, pénteken este 7 órakor

Ellopták a vőlegényem

Zenés vígjáték 3 felvonásban

Írta: *Kövesdi Nagy Lajos*

Zene: *Nádas Gábor*

Dalszövegek: *Szenes Iván*

S Z E R E P L Ő K :

Szalontay István, érettségiző diák, később festő, majd ifj. Szalontay István	<i>Áts Gyula</i>
Kőszeghy Éva, később Solymosiné, majd Solymosi Éva	<i>Szabó Éva</i>
Solymosi Károly, érettségiző diák, később orvos	<i>Henkel Gyula</i>
Dr. Vermes osztályfőnök	<i>Kölgyesi György</i>
Kozma, érettségiző diák, később maszek	<i>Torma István</i>
Zsiga bácsi, a Délibáb üzletvezetője	<i>Boross István</i>
A rejtélyes velencei	<i>Major Pál</i>
Kőszeghyné, Éva anyja	<i>Mojzes Mária</i>
Kugler, író és tábornok	<i>Juhász Tibor</i>
Marianne, Párizsban festőmodell	<i>Jablonkay Mária</i>
Pierre, a titkár	<i>Mózes István</i>
Juli, szolgáló	<i>Zilahy Katalin</i>
Rikkancs	<i>Kiss Péter</i>

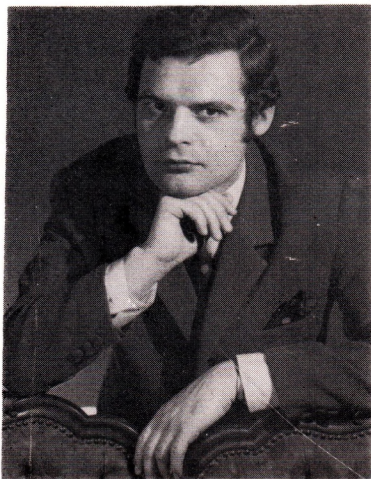
Díszlettervező: *Gergely István* m. v.

Jelmeztervező: *Poós Éva*

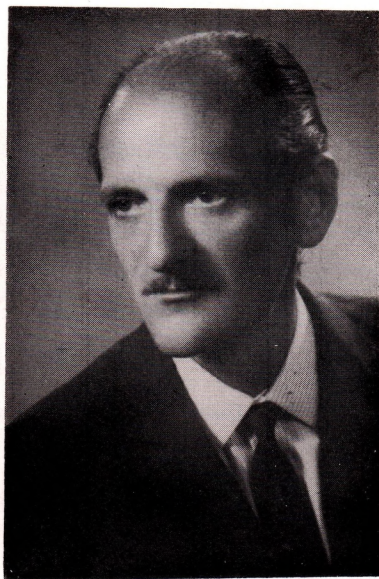
Koreografus: *Boross István*

Karmester: *Kerny Kálmán*

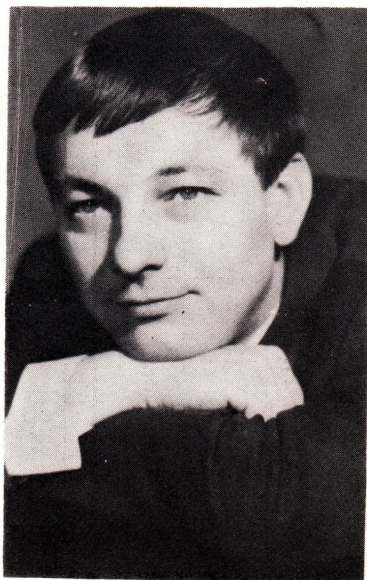
Rendező: *BOR JÓZSEF* m. v.

HENKEL GYULA

KÖLGYESI GYÖRGY

TORMA ISTVÁN

BOROSS ISTVÁN

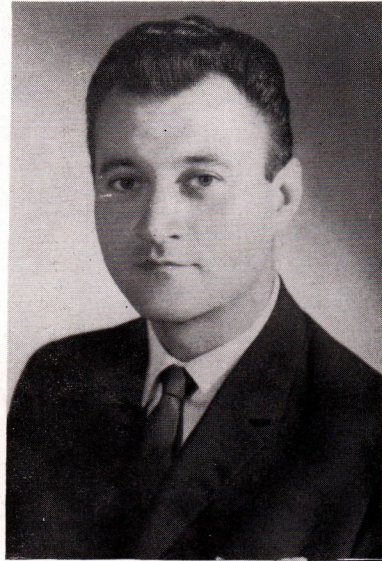
MOJZES MÁRIA

MAJOR PÁL

JABLONSZKI MÁRIA

JUHÁSZ TIBOR

ÁRA: 2,— Ft

Címlap: Gergely István

72. 22 953 Petőfi Nyomda Kecskemét — F. k.: Nádasdy Ferencné